

Казки про тварин

Лисичка, гарбуз, скрипка та капкан

ЛИСИЧКА, ГАРБУЗ, СКРИПКА ТА КАПКАН

Їхав чоловік дорогою та й загубив гарбуз. Лежить він проти вітру та й гуде. Аж біжить лисичка. «Бач,— каже,— реве, хоче ще злякати! От я тебе утоплю!» Ухопила його за мотузочку, почепила на шию і подалась до річки. Стала гарбуза топити, а той набирається води та булькотить. «Іч,— каже,— ще і проситься! І не просись, бо не пущу!» От як гарбуз вже набрався, то й лисичку тягне у воду. «Бач, який,— каже.— То просився, а це шуткує. Пусти-бо!» Насилу вона вирвалася. От біжить, аж лежить на дорозі скрипка та на вітрі і гуде потихеньку. «Бач,— каже лисичка,— ангельський голосочок, так чортова думка». Та й обмина її. Біжить далі; аж чоловік капкани розставив. «Бач,— каже,— які хитрощі-мудрощі! Хіба вже на їх і сісти не можна?» Тільки сіла, а капкан її за хвіст. «Бач, яке,— каже,— ще й держе!» Аж ось до тих капканів і хазяїн іде. «Дивись, ще, може, і бить буде!» А той чоловік узяв її та й забрав.